

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 587/2019
13.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Петра Волаша, због продуженог кривичног дела силовања из члана 178. став 4. у вези става 1. и 2. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Небојше Ковачевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду КУО 205/18 од 30.01.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж Уо 58/19 од 04.03.2019. године, у седници већа одржаној 13.06.2019. године, једногласно, је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Петра Волаша, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду КУО 205/18 од 30.01.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж Уо 58/19 од 04.03.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду КУО 205/18 од 30.01.2019. године, одбијена је, као неоснована, молба браниоца окривљеног Петра Волаша за условно отпуштање са издржавања казне затвора у трајању од 10 година по пресуди Вишег суда у Новом Саду К 57/12 од 10.05.2012. године потврђеној пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2537/12 од 25.09.2012. године, све на основу члана 567. ЗКП у вези са чланом 46. став 1. КЗ и чланом 5. став 2. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж Уо 58/19 од 04.03.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Петра Волаша изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду КУО 205/18 од 30.01.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног, адвокат Небојша Ковачевић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде Кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 2) и 3) у вези са одредбом члана 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да

усвоји поднети захтев, те да побијана решења преиначи тако што ће усвојити молбу окривљеног и условно га отпустити са издржавања казне затвора или да исте укине и предмет врати Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона - одредбу члана 439. тачка 2) ЗКП, уз образложење да је суд повредио кривични закон на штету окривљеног када је одбио, као неосновану, молбу браниоца окривљеног за условно отпуштање са издржавања казне затвора јер је ретроактивно применио закон који је донет и који је ступио на снагу након извршења кривичног дела за које је правноснажно осуђен, искључивом применом члана 3. став 1. тачка 3. у вези са чланом 5. став 2. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима. Одбрана налази да је, како је исти закон ступио на снагу 16. априла 2013. године, кад се окривљени већ налазио на издржавњу казне затвора, суд приликом доношења побијаних решења морао применити закон који је важио у време извршења кривичног дела, а не закон који је важио у време извршења казне, односно који је важио у време одлучивања о молби за условни отпуст, с`обзиром да је суд у смислу члана 5. КЗ обавезан да примени закон који је важио у време извршења кривичног дела, односно закон који је најблажи за учиниоца, уколико је исти једном или више пута измењен, те да је забрањена ретроактивна примена кривичног закона.

Врховни касациони суд налази да су напред изнети наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези са одредбом члана 5. став 1. и 2. КЗ, неосновани.

Наиме, изнети наводи у поднетом захтеву за заштиту законитости, због повреде кривичног закона, су неосновано истицани и у поступку по редовном правном леку. Како Врховни касациони суд прихвата разлоге другостепеног суда на страни 2 став 3 и 4 као довољне, јасне и аргументоване то на њих и упућује у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

При томе се посебно указује да примена одредбе члана 5. КЗ односно примена блажег закона на учиниоца кривичног дела је могућа само до правноснажног окончања предметног кривичног поступка, а приликом одлучивања о испуњености услова за условно отпуштање примењују се одредбе закона који те услове прописује и важи у време извршења казне односно доношења одлуке о условном отпусту.

Дакле, побијана решења су донета правилном применом закона који је важио у време извршења казне - члан 3. став 1. тачка 3) и члан 5. став 2. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, из ког разлога су супротни наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, те применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић